

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Α'

24 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1923

ΔΡΙΘ 26

ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΕΘΝΩΝ

Ἡ διεξαγωγή, ἡ διάρκεια καὶ ὁ τερματισμὸς τοῦ τελευταίου παγκοσμίου πολέμου ἐδειξεν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα τὰ δυνατὰ ἀποτελέσματα οὐ μόνον τῆς ἀπὸ τοῦ ἀγαθοῦ ἀπομακρύνσεως, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐν τῇ περιπτώσει τούτῃ δυνάμεως τοῦ κακοῦ. Τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα παρουσιάσθησαν τραγικά, ἐπὶ μακρὸν δὲ χρόνον θὰ προσδοκᾶται ἡ ἐπούλωσις τῶν πολλῶν καὶ βαρέων τραυμάτων τῆς.

Ἐμβρόντητοι οἱ λαοὶ ἐκ τῆς ἐκθάσεως τῆς πρὸς ἀλλήλους συρράξεως, φαίνονται λαβόντες ἀπόφασιν σταθερὰν περὶ κοινῆς συνεργασίας πρὸς ἀποφυγὴν συγκρούσεων ἐν τῷ μέλλοντι, διότι αὗται, τυχόν πραγματοποιούμεναι, θὰ ἀποβῶσι πολὺ τραγικώτεροι τῆς ἐναγχος δοκιμασθείσης. Ἐντεῦθεν προέκυψεν ὁ νεοσύστατος τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν θεσμὸς, ὡς ἐκφράζων τὴν σταθερὰν τάσιν τῶν μετεχόντων αὐτῆς ἐθνῶν πρὸς εἰρηνικὴν ἐπίλυσιν τῶν τυχόν μεταξὺ αὐτῶν ἀναφυησομένων διαφορῶν καὶ ἄρα παντοιοτρόπον ἀποφυγὴν τοῦ πολέμου.

Παραμφερῆς ἀπόπειρα ἐπεχειρήθη καὶ ἄλλοτε διὰ τοῦ θεσμοῦ τοῦ Διεθνoῦς Δικαστηρίου τῆς Χάγης, εἶνε ὅμως ἀναντίρρητον, ὅτι ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ἀποτελεῖ πολὺ γενναιότερον δῆμα πρὸς προαγωγὴν τῆς εἰρήνης μεταξὺ τῶν ἐθνῶν. Καὶ εἶνε ὄντως γενναιότερον, διότι εἶνε τέκνον καὶ καρπὸς τοῦ ἀπεριγράπτου ἐκείνου παγκοσμίου πόνου, τῆς πανανθρωπίνης ἐκείνης φρίκης, ἡ ὁποία κατέλαβε πάντας τοὺς λαοὺς κατὰ καὶ μετὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον, τὸν ὁποῖον δὲν ἴσχυσε ν' ἀναχαιτίσῃ τῆς Χάγης τὸ Δικαστήριον.

Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ νωποῦ ἐτι Ἰταλοελληνικοῦ

ἐπεισοδίου, περὶ τὸ ὁποῖον οὐχ ἄπαξ ἠσχολήθη ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν, ἠκούσθησαν καὶ φωναὶ ἀπογοητεύσεως, διότι ἡ Κοινωνία, μὴ κατορθώσασα νὰ ἐπιβάλλῃ ἀμέσως κατὰ τοῦ ἀδικήσαντος τὴν ἀπαίτησιν τοῦ δικαίου καὶ νὰ ἐφαρμόσῃ τὴν θεμελιώδη τῆς δικαιοσύνης ἀρχὴν πατόσσουσα τὴν ἀνηθικότητα καὶ τὸ ἀνελεύθερον τοῦ δικαίου τοῦ ἰσχυροτέρου, διέφευσε καὶ τὴν ἀφετηρίαν, καὶ τὴν ἔννοιαν καὶ τὸν σκοπὸν τῆς συστάσεώς τῆς.

Ἄλλ' ἡμεῖς, ἀπ' ἐναντίας, φρονοῦμεν, ὅτι, καὶ ὡς ἔχει νῦν ὁ θεσμὸς οὗτος, ἀποτελεῖ σημαντικώτατον κέρδος τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἡ χριστιανικὴ συνείδησις κρίνει τὸν πόλεμον καθ' ὅλου ὡς μέσον ἐπιτυχίας νομιζομένου δικαίου ἢ δικαιοματος ὑπ' ἐκατέρου τῶν ἐμπολέμων. Ἄλλ' ὁ πόλεμος, ἀποτελῶν βίαν, θ' ἀπολήξῃ συνήθως ὑπὲρ τοῦ ἰσχυροτέρου· ἡ προηγμένη ὅμως ἠθικὴ συνείδησις τῶν λαῶν ζωηρῶς αἰσθάνεται, ὅτι δίκαιον δὲν εἶνε τῆς βίας τὸ προῖόν, καὶ κατέχεται ἄρα ὑπὸ τοῦ ἰσχυροῦ πόθου νὰ καταργηθῇ τὸ λεγόμενον δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου ὡς οὐ μόνον ἀνάξιον λαῶν χριστιανικῶν καὶ διὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐκπολιτισθέντων, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν μεγίστην φθοράν, τὴν ὁποῖαν συνεπάγεται ἡ ἀνήθικος αὐτοῦ προέλευσις καὶ ἐπιβολή. Ἡ τοῦ πόθου καὶ τῆς τάσεως ταύτης τῶν λαῶν ἐνσάρκωσις εἰς θεσμὸν τείνοντα νὰ καταστῇ μόνιμος καὶ νὰ μειοῖ τὰς πιθανότητας τῶν πολέμων, καὶ ἡ μειζων, ὡς ἐκ τούτου, παγίωσις τῆς εἰρήνης ἐν τῇ ἀνθρωπότητι, ἀποτελεῖ σπουδαίαν πρόοδον τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ. Αὐτὸ τοῦτο, ὅτι δηλ. ὑπῆρξαν οἱ δυσανασχετήσαντες ἐπὶ τῷ ὅτι ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν δὲν διηυθέτησε τὴν ἑλληνοἰταλικὴν διαφορὴν κατὰ τὸ ἀπόλυτον δίκαιον, εἶνε τὸ θετικώτερον καὶ ἀσφαλέστερον ἐγγέγγιον τῆς

μελλούσης τοῦ θεσμοῦ ἐπιτυχίας. Διότι πᾶσα ἀπογοήτευσίς καὶ πᾶσα ἰδανικῶν ἐλπίδων ματαίωσις θ' ἀποτελέσῃ διὰ τοὺς λαοὺς τὸ κέντρον τὸ ὄψοῦν καὶ κινεῖν πρὸς τὰ πρόσω καὶ τὰ βελτίω. Ἀλλὰ δὲν ἀναλογιζόμεθα εἰς τίνας πολεμικὰς περιπετείας θὰ ἦτο σήμερον ἡ Ἑλλάς ἐμπελεγμένη, καὶ ὁποῖον θὰ ἦτο τῶν περιπετειῶν αὐτῶν τὸ κατάντημα ἐν ἡ περιπτώσει δὲν παρενεβάλλετο ὁ σταθμὸς τῆς διεθνοῦς ἐξετάσεως τῆς διαφορᾶς;

Ἀπὸ ὑψηλοτέρας ὁμῶς ἐπὶ τῶν πραγμάτων φιλοσοφίας δὲν δικαιούται ἡ ἀπογοήτευσίς. Αὕτη εἶνε προῖτ' ἀνυπομονησίας πρὸς ὀριστικὴν καὶ τελείαν τοῦ ἀγαθοῦ ἐπικράτησιν. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ εἴμεθα ἀνυπόμονοι. Μὴ λησμονῶμεν, ὅτι τὸ κακὸν δὲν ὑποχωρεῖ ἄμέσως εἰς τὰς ἀγαθὰς προθέσεις καὶ προσπαθείας, ὅτι δὲ τὰ μεγάλα καὶ τέλεια εἶνε ἀποτελέσματα μακρᾶς, βραδείας καὶ ἐπιπόνου ἐργασίας, συχνάκις σκανδαλιζομένης ὑπὸ ἀπογοητεύσεων ἢ καὶ ἀνακοπτομένης ὑπὸ ἀντιδράσεων.

Ἡ ὁδὸς τῆς ἐπιτυχίας εἶνε ἀνάντης καὶ δύσκολος. Εἶνε ἀναντίρρητον, ὅτι τὸν μέγαν τελευταῖον πόλεμον διεδέχθη περίοδος ἀνασυστάσεως, ἀναδημιουργίας καὶ περισυλλογῆς ἐπὶ τῇ θάσει συνειδήσεως τῶν λαῶν κατὰ πολὺ ἠθικωτέρας ἢ πρότερον. Συντελεῖται ἀσφαλῆς πρόοδος πρὸς τὸ κρεῖσσον. Αἱ ἐν τῇ πρὸς τοῦτο ὁδῷ προσκρούσεις μόνον ὑπὸ τῶν ἀφιλοσοφῆτων δυνατὸν νὰ ἐκλαμβάνωνται ὡς ἀποτυχίαι καὶ πτώσεις.

ΤΟ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

*Ἄρθρον τῆς Ἐφημερίδος τοῦ Λονδίνου «Church Times» τῆς 2-11-1923.

Αἱ συμπάθειαι τοῦ ἀγγλικῆς κλήρου στρέφονται πρὸς τὴν Α. Θ. Π. Μελέτιον τὸν Δ', ὅστις εἶναι τόσο γινωστὸς καὶ ἀπολαύει μεγίστης ἐκτιμήσεως ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἡ Α. Θ. Π. ὑπηρέτησε πιστῶς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ ἀντιμετώπισεν ἠρέμως τὸν κίνδυνον τοῦ ἀφεύκτου διὰ δολοφονίας θανάτου. Τώρα προβαίνει εἰς νέον διάθημα ἐν τῇ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας θυσίᾳ. Κατόπιν συσκέψεως μετὰ τοῦ

Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου, μεταβάντος πρὸς συνάντησιν τοῦ εἰς Θεσσαλονίκην, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἀπεφάσισε νὰ ὑποβάλῃ τὴν παραίτησιν οὗτοῦ εἰς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἐπραξε δὲ τοῦτο, ὅπως μὴ ἔχῃ πρόφασιν ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἀγκύρας νὰ ἐξακολουθῇ προσπαθεῖσα διὰ τῆς βίας ν' ἐγκαθιδρύσῃ τὸν Τυρκόφωνον Παπαευθύμην εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, καὶ ὅπως, ὡς ὑποψήφιος ἑνὸς νὰ γείνη δεκτὸς διὰ τὸν Πατριαρχικὸν Ἱερόνον, προταθῇ τὸ ὄνομα Ἑλληνος Μητροπολίτου μὴ ἐκτεθέντος δι' ἀντιδραστικῆς πολιτικῆς ἀπέναντι τῶν Τούρκων καὶ δυναμένου νὰ γείνη δεκτοῦ παρὰ πάντων τῶν Ὁρθόδοξων. Ἐν ὁ ὑποψήφιος γείνη δεκτὸς παρὰ τῶν Τούρκων, ἡ ὑπὸ τῆς μικρᾶς ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνόδου γενομένη ἐκλογὴ αὐτοῦ θὰ καταστῇ κανονικὴ διὰ τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῆς ὑπὸ Συνόδου ἐξ Ἐπισκόπων τῆς ἐκτὸς τῆς Τουρκίας δικαιοδοσίας τοῦ Πατριαρχείου, τῆς Μεγάλης ταύτης Συνόδου συνεργουμένης ἐν Θεσσαλονίκῃ. Ἐχομεν πολλοὺς λόγους νὰ πιστεύωμεν, ὅτι, ἐν γείνῃ ἀνάγκῃ, αἱ Κυβερνήσεις τῆς Γερμανίας καὶ Ρουμανίας θὰ ἀναλάβουν ἔντονον διπλωματικὴν δρασίαν, ὅπως ἐξαγκάσωσι τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν νὰ δεχθῇ τὴν λύσιν ταύτην τοῦ Πατριαρχικοῦ ζητήματος. Αὕτη ὁμῶς εἶναι λύσις, ἣτις, ὡς ἀναμένεται, θὰ τύχῃ τῆς ὑποστηρίξεως τῆς ὁλοῦν ἀξαναούσης ἀντιπολιτευσεως τοῦ Κεμάλ ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει τῆς Ἀγκύρας καὶ μεταξὺ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Τούρκων. Ἐὰν ἡ πρότασις αὕτη ἀπορριφθῇ, θὰ ληφθῶσι μέτρα πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως, ἐν οὐδεμιᾷ ὁμῶς περιπτώσει θὰ γείνη ἀνεκτὸς ὁ ἐκτουρκισμὸς τοῦ Πατριαρχείου. Μελέτιος ὁ Δ', θὰ παραμείνῃ εἰς τὴν μνήμην πάντων ὡς ἐξέχουσα προσωπικότης μεταξὺ τῶν ἱκανῶν καὶ θαρραλέων ἱεραρχῶν, τῶν ἀπὸ τοῦ ἐπικινδύνου Ἱεροῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως δικεικησάντων τὴν Ἐκκλησίαν.

... Μανθάνομεν, ὅτι προτίθεται νὰ ἐξακολουθήσῃ διαμένων ἐν Μυλοποτάμῳ, μὴ τῶν μικροτέρων μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους. Δὲν φαίνεται ὁμῶς, ὅτι τόσο φιλελεύθερος, σεβαστὸς καὶ δημοφιλὴς ἱεράρχης θὰ παραμείνῃ ἐπὶ μακρὸν ἰδιωτεύων. Ὑπάρχουσι προηγουμένα διὰ τὴν μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐπαγεκλογίαν. Ὁ Ἰωακείμ, ὁ μεγαλείτερος τῶν νεωτέρων Πατριαρχῶν, δις παρητήθη καὶ μετὰ παρέλευσιν χρονικοῦ διαστήματος 11 ἐτῶν ἐξελέγη τὸ τρίτον τὸ 1902, ὅπως πατριαρχεῖσθαι ἐπὶ ἑνδεκα ἀκόμη ἔτη μέχρι τοῦ θανάτου του. Τὰ μεγάλα χαρίσματα τοῦ Μελετίου Δ' θὰ εὐρωσιν, ὡς ἐλπίζομεν, τὴν χρησιμοποίησιν αὐτῶν ἐν ταραχώδει τινὶ καταστάσει τῆς Ἐκκλησίας, ἣν μετὰ τὸσαύτης σοφίας καὶ θάρρους ἐξυπηρέτησεν.

Η ΑΓΑΠΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΛΗΣΙΟΝ

Ἐάν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἐξ ἀγάπης πρὸς τὸν ἄνθρωπον κινούμενος, δὲν ἀπηξίωσε νὰ γείνη τέλειος ἄνθρωπος, ὅμοιος μὲ ἡμᾶς, καὶ κατήλθεν εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, ἐάν ἡ ἐπί γῆς παρουσία αὐτοῦ οὐδένα ἄλλον εἶχε σκοπὸν παρὰ τὴν σωτηρίαν ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν, ἀσθενῶν καὶ ὀπωπῆποτε πασχόντων, τί ἄλλο εἶναι ἡ θεικτεία αὐτοῦ ἢ ἐπίγειος παρὰ βασιλεία ἀγάπης; Καὶ τίς δύναται νὰ εἶναι ὑπὸ κείνου τῆς θείας ταύτης βασιλείας, παρὰ μόνον ἐκεῖνος, ὅστις ὑπακούει εἰς τοὺς νόμους τοῦ Βασιλέως τῆς ἀγάπης;

Ἀναμφιβόλως πᾶσαι αἱ ἐντολαί, τὰς ὁποίας ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐνετείλατο πρὸς οἰκοδομὴν καὶ σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων, πᾶν ὅτι καὶ ἐδίδαξε καὶ ἐπραξεν, ὅτε εὐρίσκειτο ἐπὶ τῆς γῆς, πᾶς ἐνὶ λόγῳ ὁ βίος αὐτοῦ οὐδὲν ἄλλο ἦτο παρὰ ἀγάπη θερμὴ πρὸς τὴν πάσχουσαν ἀνθρωπότητα. Μυστήρια θεογνωσίας, ὕψιστα καὶ ἀπερινόητα ἀποκαλύπτει, ἀμαρτίας συγχωρεῖ, τυφλοὺς ποιεῖ νὰ ἀναβλέπωσι, χωλοὺς νὰ περιπατῶσι, λεπροὺς νὰ καθαρίζωνται καὶ τόσα ἄλλα θαύματα ποιεῖ, διδάσκει ἐξῶ, διδάσκει ἐκεῖ, ὑψίσταται τὴν καταδρομὴν τῶν κακοήθων τοῦ κόσμου στοιχείων, ἐπὶ τέλους δὲ σταυροῦται. Ἐν εἶναι τὸ ἐλαττήριον πάσης ἐκδηλώσεως τῆς ἐπιγείου ζωῆς του καὶ αὐτῶν τῶν παθῶν καὶ τοῦ θανάτου του: τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ ἀγάπη πρὸς τοὺς ἀνθρώπους.

Ἐνώπιον τοιοῦτου ἐκφραστικοῦ παραδείγματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ὀνόματι τοῦ Ὁποίου τιτλοφοροῦμεθα καὶ εἰς τοῦ ὁποίου τὴν βασιλείαν ἀξιοῦμεν ὅτι ἀνήκομεν, ὡριζομεθα ὡς οὐλοετικῶς ἢ συνειδητῶς τῶν συγχρόνων γενεῶν. Τὸ πρῶτον καθήκον ἡμῶν ὡς χριστιανῶν, ἡ ἀγάπη, αὐτή, ἥτις, κατὰ τὸ Κυριακὸν λόγιον εἶναι, τὸ γνῶρισμα τῶν πραγματικῶν μαθητῶν τοῦ Ἰησοῦ, ὑψίσταται σήμερον τὴς μεγαλυτέρας προσβολῆς τῆς ἀδιαφορίας καὶ ἀμελείας ἡμῶν. Ἀπηχεῖ ἄρα γε ἐντὸς ἡμῶν ἡ φωνή: «πρόσεχε μὴ δλάφης τὸν πλῆσιον σου; πρόσεχε μὴ σκανδαλίσῃς τὸν ἀδελφόν σου; βοήθησε τὸν πάσχοντα; ἐπιείκεια πρὸς τὸν ἀδελφόν σου;» Εἶναι ζήτημα! Ἀπλῆ παρατήρησις ἐνὸς ἐκάστου εἰς τὰ περὶ ἑαυτὸν θὰ τῷ διαπιστώσῃ τὴν ἀλήθειαν, ὅτι ἡ ἀγάπη κατήνησε φυτὸν σπάνιον. Ἀνευλάβεια πρὸς τὴν ὑπόληψιν τοῦ πλῆσιου, ἀδιαφορία περὶ αὐτοῦ, παντοία δυνατὴ ἐκμετάλλευσις, ἰδιοτέλεια καὶ αἰσχροκέρδεια εἶναι ἐκ τῶν συνήθων δυστυχῶς φαινομένων τοῦ συγχρόνου κοινωνικοῦ βίου.

Καὶ ὅμως, θὰ ἦτο ἀπαραίτητον ἀδιαλείπτως νὰ συλλογίζομεθα: ἐάν ὁ Θεὸς αὐτὸς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ὡς ἄνθρωπος νὰ παραμυθίσῃ τοὺς κλαίοντας, νὰ χαροποιήσῃ τοὺς πτωχοὺς, νὰ ἀνακουρίσῃ πάντα ὀπωπῆποτε πάσχοντα, ποῖαν εὐθύνην ἔχει ὁ χριστιανός, φαινόμενος ἀδιάφορος περὶ πράγματα, τὰ ὁποῖα αὐτὸς ὁ Χριστὸς εἶχεν ὡς τὸ πρῶτιστον

μέλημα τῆς ζωῆς του; καὶ ἐξητελέσθη; καὶ ὑπέστη τὸ εἶδος τῆς σταυρικῆς θανατώσεως;

Αἱ ὀλίγαι αὐταὶ γραμμαεὶ, θίγουσαι μίαν τῶν χορδῶν τῆς χριστιανικῆς καρδίας, ἀποτείνονται ὡς ἐκκλησίαι πρὸς πάντα ζηλωτὴν τοῦ χριστιανικοῦ πνεύματος καὶ τοῦ θριάμβου τῆς ἀγάπης.

ΑΡΧΙΜ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Ι. ΚΑΡΠΑΘΙΟΣ

Η ΥΠΟΧΡΕΩΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥ

Δὲν ὑπάρχει ἄλλος εὐγενέστερος τίτλος ἀπὸ τὸ χριστιανικὸν ὄνομα. Καὶ ὅμως εἶναι ὄνομα μὴ ἔχον σημασίαν, ἰκάνον νὰ προκαλέσῃ τὴν μεγαλυτέραν καταδίκην. Πότε; Ὄταν τὸ ὄνομα δὲν παρακολουθῇ καὶ ἡ ἐξ αὐτοῦ ὑπακτιομένη ὑποχρέωσις. Σήμερον μάλιστα τὸ ἱερὸν τοῦτο ὄνομα κατήνησεν ὄνομα ἄνευ σημασίας καὶ ἀξίας. Ἐκατομύρια ὀλοκληρα λέγονται Χριστιανοί, χωρὶς καὶ νὰ γνωρίζωσι τί σημαίνει Χριστιανός. Ὁ Χριστιανισμὸς εἰς πολλοὺς κατήνησεν μόνον ἐγωιστικὸς τίτλος τοῦ δῆθεν πολιτισμένου. Ἄλλὰ τί σημαίνει Χριστιανός; Ὁμοίωσις πρὸς τὸν Χριστόν, ἐξορία τῶν ζυμῶν ἐπιθυμιῶν, ἀπολάκτισις τῶν κακούργων ἐνοστικῶν, νέκρωσις τοῦ ἀτομισμοῦ, ἀναγέννησις τῆς καρδίας, ἐξαγιασμὸς τῆς ψυχῆς, ἀγάπη πρὸς τὸν πλῆσιον ἐμπρακτος. Ἐλαστος λοιπὸν ἄς παραβάλλῃ πρὸς τοὺς χαρακτηρισμοὺς τούτους τὸν ἑαυτὸν του, καὶ θὰ ἴδῃ ὅτι εἶναι μακρὰν, πολὺ μακρὰν τοῦ ἀληθινοῦ ὀνόματος.

Τί πρέπει λοιπὸν νὰ πράξωμεν; Νὰ ἐμμείνωμεν εἰς τὴν πλάνην; Αὐτὸ δὲν τὸ ἀνέχεται ἡ ψυχὴ μας. Ὁφείλομεν, ἀπ' ἐναντίας, νὰ ἐργασθῶμεν μὲ φλογερὸν πόθον καὶ ἀδιάκοπον ἐργασίαν νὰ καταρτίσωμεν ἑαυτοὺς τοιοῦτους ὡστε νὰ εἴμεθα πράγματι Χριστιανοί. Τοῦτο εἶναι καθήκον τοῦ τιμίου ἀνθρώπου. Διότι πᾶς τίμιος δὲν ἀρέσκειται νὰ πλανᾷ τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ καὶ μὲ θυσίαν κόπου, χρήματος, δόξης προσπαθεῖ πάντοτε νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν ἀλήθειαν. Τοῦτο ἀκριβῶς πρέπει νὰ πράξωμεν καὶ ἡμεῖς, ἐάν θέλωμεν νὰ εἴμεθα πραγματικοὶ Χριστιανοί.

Πλὴν τὸ ἱερὸν τοῦτο ἐνδιαφέρον εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπεκταθῇ καὶ ἀκόμη περαιτέρω. Διὰ τοῦ βίου μας τοῦ καλοῦ, τῶν φρονιμῶν λόγων μας, ὀφείλομεν νὰ ἐπιδράσωμεν εἰς τὴν οἰκογένειαν, εἰς τὴν ὁποίαν ζῶμεν. Διότι ὁ Χριστιανὸς δὲν ἀρκεῖται εἰς τὸν ἡθικὸν κατῆρητον μόνον τοῦ ἀτόμου του, ἀλλ' ἐπεκτείνει αὐτὸν καὶ εἰς εὐρύτερον κύκλον. Ἀκριβῶς κατὰ τοῦτο διαφέρει οὐράνιον ὄσον ἀπὸ τὰς ἄλλας θρησκείας καὶ ἀπὸ τὸν Βουδδισμόν, ὁ ὁποῖος διδάσκει τὴν ἀπραξίαν καὶ τὴν ἀπάθειαν τοῦ ἀτόμου. Ἡ ἐπίδρασις διὰ τῆς ἀρετῆς εἰς τὴν οἰκογένειαν δεικνύει τὴν εὐρύτητα τοῦ Χριστιανικοῦ πνεύματος, καὶ τὴν προσπάθειαν, ἵνα ἐδρωθῇ ἡ ἀλήθεια. Πρὸς δὲ ἐκτὸς τῶν στενῶν ὁρίων τῆς οἰκογενείας ὑπάρχει καὶ ἡ κοινωνία. Ἰδίως ἐκεῖ ὀφείλει ὁ Χριστιανισμὸς νὰ

στρέψη, ολοκληρωτική την προσοχήν του και να χρησιμοποιήσει τους εύγενείς κόπους του. Ἡ κοινωνία ἀποτελεῖ τὸ περιβάλλον, τὸ ὁποῖον κολοσσιαίως ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῶν ἰνδύων. Καλὸν περιβάλλον καὶ τὸν ἐλαττωματικὸν χαρακτήρα μεταβάλλει εἰς καλὸν καὶ τὸν ἐλαττωματικὸν χαρακτήρα μεταβάλλει εἰς καλόν. Καλὸν περιβάλλον καὶ τὸν μᾶλλον χρηστὸν χαρακτήρα ἐπιτρέπει. Καὶ βεβαίως τὸ περιβάλλον, ὑπὸ τὸ ὁποῖον ζῶμεν, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μεταβάλωμεν ὁλοκλήρως καὶ νὰ ἐξαγιάσωμεν. Δυναμέθω ὅμως νὰ σχηματίσωμεν ἕνα κύκλον ὁποσδήποτε εὐσεβῆ, φοβούμενον τὸν Θεόν, ἐπιδιώκοντα τὴν ἔμπρακτον ἐκδήλωσιν τοῦ Χριστιανισμοῦ, καὶ διὰ μέσον αὐτοῦ νὰ ἐπιδιώξωμεν τὴν ἠθικὴν ἀναγέννησιν τῶν μαζῶν τοῦ λαοῦ. Ὅπως τὸ περιβάλλον ἐπιδρᾷ, ἔχει διὰ τῶν μονάδων, ἀλλὰ διὰ τοῦ ὅγκου του, ὀφείλομεν νὰ ἀντιδράσωμεν καὶ ἡμεῖς διὰ νέου ὕγιους καὶ σφριγῶντος περιβάλλοντος, κοινωνίας εὐσεβοῦς.

Ἐντεῦθεν λοιπὸν οἱ ἀληθινοὶ Χριστιανοὶ ὀφείλουσιν ἀδικοκώπως νὰ συνδέωνται πρὸς ἀλλήλους διὰ δεσμῶν ἀγάπης καὶ συνεργασίας καὶ ἀπό κοινού νὰ προσπαθῶσιν εἰς τὴν ἐξάπλωσιν τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας καὶ ἠθικοποιήσεως τῆς κοινωνίας θὰ καταστῇ δὲ εὐκολος ἡ ἐπικράτησις τῶν ὕγιων ἰδεῶν, εἰς τὴν ἐπιθυμῶνται πρωτοκαθεδρία, οὐδὲ λαμβάνονται ὑπ' ὄψει αἱ μικροπαρεξηγήσεις. Παντοῦ, ὅπου εὐρίσκεται τὸ καλόν, πρέπει νὰ ἐκτιμᾶται.

Τῆς ὑψηλῆς ταύτης κινήσεως ἠδύνατο νὰ ἡγηθῇ ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ συντελεσθεῖσα ἐσχάτως ἔνωσις τῶν θρησκευτικῶν συλλόγων. Ἀλλὰ διὰ νὰ κατορθωθῇ τοῦτο, ἀπαιτεῖται ζήλος ἐνθεος εἰς τοὺς χριστιανούς, ζωὴ θερμὴ καὶ προσπάθεια φλογερά. Πρὶν ὅμως γίνῃ ὁμαδικὴ ἐνέργεια, ὀφείλει ἕκαστος ἀληθινὸς χριστιανὸς νὰ κινεῖται ἀναλόγως τῆς δυνάμεώς του, καὶ τοῦ κύκλου εἰς τὸν ὁποῖον ζῇ.

Πρὸ παντός τὸ οὐσιώδες καθήκον ἑκάστου ἡμῶν εἶναι ἡ ἀκατάπαυστος προσπάθεια νὰ τελειοποιήσωμεν ἠθικῶς ἡμᾶς αὐτούς. Ἐπὶ τὸ ἔργον λοιπόν.

Σ. Γ. Α.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§§ Ἡ ἐφημερὶς «Ριζοσπάστης», ὄργανον τοῦ ἐν Ἑλλάδι κομμουνιστικοῦ κόμματος, σχολιάζουσα τὴν πρὸς τοὺς ἀρμοδίους γενομένην ἐκκλησίαν τοῦ Μακ. Μητροπολίτου ὑπὲρ ἀποφυγῆς τῆς θανατικῆς ἐκτελέσεως τῶν εἰς θάνατον τυχόν καταδικασθησομένων ὑποδίκων τῶν Στρατοδικείων, ἐρωτᾷ: εἰς ἀντὶ στρατηγῶν ἐκινδύνεον νὰ θανατωθῶσιν ἀπλοὶ στρατιῶται, θὰ ἐπερέβαινε νὰ μεσιτεύσῃ καὶ ὑπὲρ αὐτῶν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον; Ἡ ἐρώτησις βεβαίως προέρχεται ἐκ τῆς ἐμμόνου παρὰ τοῖς ἡμετέροις κομμουνισταῖς γνώμης, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Κλήρος εἶνε κεφαλαιοκρατικὸς καὶ ἀποτελεῖ στήριγμα τῆς ἀριστοκρατίας, ἀλληλέγγυος ὢν πρὸς αὐτήν. Ἀλλὰ καὶ ἄλλοτε οὐχὶ ἀπαξ ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων ἀνεπτύχθη, ὅτι κακῶς με-

ταφέρονται εἰς τὰ ἡμέτερα ξένοι ἰδέαι περὶ Κλήρου ἁλλοεθνούς. Ὁ Ἑλληνικὸς Κλήρος δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ κεφαλαιοκράτης, ἀφοῦ προέρχεται ἐκ τῶν στρωμάτων τῶν λαϊκῶν, μονονουχὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἐργατικῶν τάξεων. Καὶ θὰ ἔπρεπε καὶ αὐθις ἐκ τῆς ἀφορμῆς ταύτης νὰ τοιαυτῇ, ὅτι ἐν τῇ ἑλληνικῇ οἰκογενεῖα ἀποτελεῖ τὴν μόνην ὑπὸ τῶν διαφόρων Κυβερνήσεων ἀνέκαθεν ἡμελημένην τάξιν· εἶνε ἡ μόνη μερὶς τῶν μισθοδοτουμένων Ἑλλήνων, ἡ ὁποία ἀπόσῃ ἀκόμη διὰ τῶν ἐλεεινῶν ψυχῶν τοῦ προπολεμικοῦ σχεδὸν μισθοῦ καὶ πένεται τὴν ἐσχάτην πενίαν. Ὁ Μακ. Μητροπολίτης δὲν ἐμεσίτευσεν ὑπὲρ τῆς ζωῆς τῶν στρατηγῶν διότι εἶνε ἀπλῶς ἀξιωματοῦχος, ἀλλ' ἐμεσίτευσεν ὑπὲρ τῆς ζωῆς ἀνθρώπων, ἀδιαφορῶν πρὸς τὴν κοινωνικὴν αὐτῶν θέσιν· τὸ αὐτὸ θὰ ἔπραττε καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ἐκινδύνεε καὶ στρατιωτῶν ἀπλῶν ἢ ζωῆ. Ἐὰν δ' ὁ «Ριζοσπάστης» ἐμάνθανε περὶ ὑπάρξεως ἐν τῇ Μητροπόλει καὶ ἐν τοῖς ἐνοριακοῖς ναοῖς, τῇ προνοίᾳ τοῦ Μακ. Μητροπολίτου, φιλοπτώχων ταμείων, ἐξ ὧν πλείστοι ἀπόκληροι τῆς ζωῆς ἀνακουφίζονται, καὶ ὅτι προχθές ἀκόμη ὁ Μητροπολίτης ἐκ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ταμείου κατέβαλεν ὅσα ἡδυνήθη χρεῖα ἐγκαθηρίκων πτωχῶν ἀνθρώπων ἵνα ἐλευθερώσῃ αὐτοὺς ἐκ τῶν φυλακῶν καὶ ἀποδώσῃ εἰς τὰς οἰκογενεῖας καὶ εἰς τὴν ἐργασίαν των, βεβαίως θὰ ἦτο ἐφεκτικώτερος εἰς χαρακτηρισμοὺς οὐδὲν κοινὸν ἔχοντας πρὸς τὴν πραγματικότητα καὶ τὴν ἀληθειαν.

§§ Σύμψας ὁ τύπος ἐπεκρότησεν εἰς τὸ ὑπὲρ τῶν εἰς θάνατον καταδικασθέντων διάβημα τοῦ Μακ. Μητροπολίτου, ἐξ ἧρε δ' ὡς ἤρμοζε καὶ ὡς ἀνεμένετο καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ τῆς Κυβερνήσεως περὶ ἀναβολῆς τῆς ἐκτελέσεως ἐπ' ἀόριστον, ἀνακουφίσασαν ὁλόκληρον τὸν ἑλληνικὸν λαόν.

§§ Μετ' εὐνοήτου ἐκπλήξεως καὶ δυσφορίας εἶδομεν ἐν ἐφημερίδι ἑλληνικῇ διαφήμισιν, ἀνοικείως καὶ αὐτόχρομα ἀεβῶς ἐν εἰκόνι χρησιμοποιούσαν πνευματικὸν πρόσωπον πρὸς ἔξαρσιν προϊόντος ἔστω καὶ χρησίμου. Ἀλλ' ἐχάθησαν λοιπὸν αἱ μέθοδοι τῆς μυριοτρόπου ἐμπορικῆς διαφημίσεως, καὶ ἡ βεβήλωσις τοῦ ἱεροῦ ἐνδύματος τοῦ Κλήρου ἔθεωρήθη ὡς ἡ μόνη παραγωγὸς ἐντυπώσεως;

§§ Οἱ πάντες ἐνθυμούμεθα μετὰ πόσον μακροχρόνιον ἀγωνίαν ὑπεγράφη ἐπὶ τέλους ἡ συνθήκη τῆς Δωζάνης ὑπὸ τῶν Τούρκων, ὑπὸ πολλῶν δ' ἐνομίσθη ὅτι οὗτοι, ἐπιτυχόντες σοβαρωτάτας ὑποχωρήσεις τῶν ἰσχυρῶν, θ' ἀνταπερίνοντο τιμίως πρὸς τὰς διὰ τῆς ὑπογραφῆς των ἀναληφθείσας ὑποχρεώσεις. Φρούδη ἐλπίς. Χιλιάδες Ἑλλήνων προσφύγων ἐν Μερσίνη καὶ ἐν ταῖς παραλίαις τοῦ Εὐξείνου Πόντου, καὶ ἄλλοι ἐν Κων)πόλει, κρατοῦνται ὑπὸ τῶν Τούρκων ἐν τοιαύτῃ ἀθλιότητι, ὥστε νὰ εὐχωνται ταχὺν τὸν λυτρωτὴν θάνατον. Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις, παρὰ τὰς ἀναληφθείσας ὑποχρεώσεις, δὲν συγκατατίθεται εἰς τὸν καταρτισμὸν μικτῶν ἐπιτροπῶν, καὶ ἀναγκάζει τὴν Ἑλλάδα νὰ διαμαρτύρηται ἐντόνως πρὸς τὰς ὑπογραφάσας τὴν Συνθήκην Δυνάμεις διὰ τὴν παραβίασιν αὐτῆς.

§§ Βαθείαν ἐξέφρασαν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν ὀλοψύχως εἰς ἐπίλυσιν καὶ ρύθμισιν τοῦ προσφυγικοῦ ζητήματος πάσας αὐτοῦ τὰς δυνάμεις καθοσιώσαντα Ἀμερικανὸν φιλόφρονον κ. Μοργκεντάου οἱ τοὺς παρ' ἡμῶν πρόσφυγας ἐκπροσωποῦντες Σεβ. ἱεράρχαι τῆς Μ. Ἀσίας. Διότι, ὅσονδήποτε καὶ ἂν τὸ Κράτος τὸ Ἑλληνικὸν ἐμερίμνησεν περὶ τῶν προσφύγων, ἄνευ τοῦ ὑπὲρ αὐτῶν ἐνδιαφέροντος τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ τῶν ἐν Ἀμερικῇ ἐπὶ δραστηρίᾳ φιλανθρωπία διακρινομένων εἴτε ὀργανώσεων, εἴτε ἀτόμων, αἱ κρατικαὶ μέριμναι θὰ ἐβράδυνον τὰ τελεσφορήσασιν, ὡς ἀνεπαρκεῖς, ἐπὶ ἀνυπολογίστῳ ζημίᾳ μυριάδων ψυχῶν.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

— Ἡ Ἱερά Σύνοδος, λαβοῦσα ὑπ' ἑφει τὴν ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου διαβιβασθεῖσαν Αὐτῷ δικογραφίαν, ἀφορῶσαν τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Πετραῖ, καταγγελλόμενον ἐπὶ ἀμελείᾳ καὶ ἀδιαφορίᾳ εἰς τὴν προάσπισιν τῶν τῆς Μονῆς συμφερόντων, ἀπεράσισε τὴν ἐνέργειαν ἐνόρκων τακτικῶν ἀνακρίσεων πρὸς ἐξακριβωσίν τῶν καταγγελλομένων καὶ τὴν παραπομπὴν τοῦ φακέλλου διὰ τοῦ Γεν. Ἐκκλ. εἰς τὰ πολιτικὰ Δικαστήρια. Ἡ διενέργεια τῶν ἀνακρίσεων ἀνετέθη τῷ Σ. Μητροπολίτῃ Κορινθίας κ. Δεμασκηφῷ, Συνοδικῷ Συνέδρῳ.

— Ἀηλλάγη, λόγῳ ἀμφιβολιῶν ὁ ἱερεὺς Ἀλ. Ψυχογιός, ἐφημέριος Ἀγ. Τριάδος— Πειραιῶς, τῶν ἀποδοθεισῶν αὐτῷ κατηγοριῶν.

— Ἐχορηγήθη τῷ Σ. Ἀρτης 20ήμερος παράτασις τῆς ἀδείας τοῦ πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς κλονισθείσης ὑγείας αὐτοῦ.

— Ἐχορηγήθη τῷ Σ. Καρυστίας τριήμερος ἀπουσίας ἀδεία ἐκ τῶν ποιμαντορικῶν καθηκόντων τοῦ δι' ἐνταῦθα.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

— Εἰς τὸ ἐν χερσὶν τῆρου τηλεγράφημα τοῦ Μακ. Μητροπολίτου πρὸς τὸν Μακ. Πατριάρχην Ἱεροσολύμων, ἐπὶ τοῖς ὀνομασθησὶν αὐτοῦ, ἐλήφθη ἡ ἐξῆς ἀπάντησις: «Ὁλοψύχως εὐχριστοῦντες Ἰμετέρα Μακαριότητι, ἀντευχόμεθα ἔτη μακρὰ, ὑγιεινά, ὄλβια, ἐπ' ἀγαθῷ Ἐκκλησίας, **Πατριάρχῃς Λαμιανός**».

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ὁ Μακ. Μητροπολίτης ἐπίσκεφθεὶς τὸ ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῶν Εἰσοδῶν τῆς Θεοτόκου (ἐν Παγκρατίῳ) λειτουργοῦν Κατηχητικὸν Σχολεῖον, παρηκολούθησε τὰ μαθήματα αὐτοῦ καὶ ἀπήλυθε πατρικὴν παρτίαν πρὸς τοὺς μικροὺς παῖδας.

— Τὴν Τρίτην συνεοργάθη ἐπὶ μακρὸν μετὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἐπὶ τοῦ Ἐνοριακοῦ Νόμου, ὅστις θε κυρωθῆ διὰ νομοθετικοῦ Διατάγματος κατὰ τὰς ἡμέρας τούτας.

— Διωρίσθη Ἐφημέριος τοῦ ἐν Γούβᾳ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀρτεμίου ὁ αἰδ. Πέτρος Βλωτίδης, τοῦ δὲ ἐν Βουλιαγμένη παρεκκλησίῳ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὁ αἰδ. Κωνσταντῖνος Δουζῆς, τοῦ δὲ ἐν Ὠρωπῷ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ὁ Αἰδ. Ἀριστίδης Ἀλεξίου.

— Διωρίσθη δεξιὸς Ἱεροψάλτης τοῦ ἐνταῦθα Ἱεροῦ

Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου (Πευκακίων) ὁ Κωνσταντῖνος Χρηστόπουλος, τοῦ δὲ ἐν Πειραιεὶ τῆς Ἀγ. Τριάδος ὁ Κωνσταντῖνος Μεταξᾶς.

— Ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Μεγάλῳ Ἀθηνῶν προνοία τοῦ Μακαριωτάτου Μητροπολίτου θὰ γίνωνται ὀμιλητικαὶ συγκεντρώσεις καὶ διαλέξεις κατὰ τὸ κάτωθι πρόγραμμα: α') Κατὰ δεκαπενθήμερον, ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 5 μ. ἐπιστημονικαὶ διαλέξεις εἰδικῶς ἐπὶ τοῦ κηρύγματος. β') Κατὰ δεκαπενθήμερον, ὡσαύτως ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 5 μ.μ. διαλέξεις ἀφορῶσαι τὸ ἔργον τοῦ Κλήρου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ Κοινωνίᾳ. γ') Κατὰ πᾶσαν Πέμπτην καὶ ὥραν 6 μ.μ. λαϊκαὶ διαλέξεις ἐπὶ θεμάτων ἠθικοκοινωνικῶν καὶ δ') Κατὰ πᾶσαν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 5 μ.μ. Ὀμιλητικαὶ συγκεντρώσεις τῶν κηρυττόντων τὸν θεῖον λόγον, σκοπὸν ἔχουσαι τὴν συζήτησιν ἐπὶ ἐπὶ τοῦ θέματος ὁ τῆς ὀμιλίας ἐκάστης Κυριακῆς.

— Τῇ προχθὲς Πέμπτῃ ἐγένετο ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Μεγάλου ἡ ἐναρξίς τῶν λαϊκῶν διαλέξεων. Τὴν σειρὰν αὐτῶν ἤνοιξεν ὁ Μακαριώτατος Μητροπολίτης, ὅστις, ἐπικαλεσθεὶς τὴν ἀνωθεν εὐλογίαν πρὸς καρποφορίαν ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Κοινωνίᾳ τῶν διαλέξεων τούτων, παρέσχεον ἀκολουθῶς ζωηρὰν εἰκόνα τῆς νῦν κατατριχούσης τὴν ἀνθρωπότητα ἐν γένει ἠθικῆς κρίσεως. Ἐτόνισεν ὅτι πάντα τὰ σύγχρονα προβλήματα τῆς ζωῆς, μάλιστα τῆς μεταπολεμικῆς, καὶ αὐτὰ αὐτὰ ὁ τόσον αἰσθηταὶ γινόμεναι ὀικονομικαί, πολιτικαὶ καὶ κοινωνικαὶ ἐν γένει κρίσεις ὀφείλονται κατὰ βάθος ἀκριβῶς εἰς τὴν ὑπαρξίαν τῆς ἠθικῆς κρίσεως. Διέρχεται δὲ ἡ ἀνθρωπότης ἠθικὴν κρίσιν, διότι παραγνωρίζουσα τὴν σπουδαιότητα τοῦ προσώπου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὡς Σωτῆρος διὰ τὴν ζωὴν, δὲν δίδει προσοχὴν εἰς τὴν ἐκρίζωσιν τοῦ κακοῦ καὶ τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἀγαθοῦ ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν νεωτέρων γενεῶν. Δι' ἡμᾶς τοὺς Ὀρθοδόξους, εἶπεν, ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Σωτῆρ, δὲν εἶναι ἀπλῶς ὁ Διδάσκαλος καὶ νομοθέτης, ὁ ἀπαιτῶν τὴν πλήρωσιν τυπικῶν ἐντολῶν αὐτοῦ διὰ τὴν ἐφήμερον αὐτὴν μόνον ζωὴν, διότι κατὰ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον «εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἠλικτικότες ἐσμεν ἐν Χριστῷ μόνον, ἐλεεινότεροι πάντων ἀνθρώπων ἐσμεν» (Α' Κορ. 15, 19). ἀλλ' ἐκεῖνος ὅστις πρὸς ρύθμισιν τῆς παρούσης ζωῆς καὶ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς μελλούσης καὶ αἰωνίας, πονεῖ ἡμᾶς καὶ θέλει νὰ σώσῃ ἀπὸ τοῦ βυθοῦ τῆς ἁμαρτίας. Ἀκολουθῶν ὀρίσας τὴν κατεύθυνσιν τῶν ἀρχομένων διαλέξεων καὶ τὸν χαρακτῆρα αὐτῶν, ἔδωκε τὸν λόγον εἰς τὸν ἀρχιμ. τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως κ. Μιχαὴλ Κωνσταντινίδην, ὅστις καὶ ἀνελθὼν τὸ βῆμα ὀμίλησε περὶ τῆς θρησκευτικῆς μορφώσεως τῆς νεολαίας. Ὁ ὀμιλητὴς ἐφέιλκυσε τὴν προσοχὴν τοῦ ἀκροατηρίου ἐπὶ τῆς κρατούσης παρὰ τῇ συγχρόνῳ ἐκπαιδεύσει καὶ ἀγωγῇ ἀδιαφορίας πρὸς τὴν θρησκείαν, τόσον ἐκ μέρους πλείστου ἰδιωτῶν, ὅσα καὶ τοῦ ἐπισήμου Κράτους, ὑπέδειξε τοὺς κινδύνους τῆς ἀθρησκου ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀνέπτυξε διεξοδικῶς τὴν ἀναγκαιότητα τῆς συνεργασίας Ἐκκλησίας, Οἰκογενείας, Σχολείου, Κράτους, καὶ τῆς Κοινωνίας πρὸς μόρφωσιν χαρακτῆρων ἠθι-

κῶν, ἄνευ τῶν ὁποίων εἶναι προβληματικὸν τὸ μέλλαν τοῦ Ἔθνους.

— Τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομαδα ἐτελεύτησε τὸν βίον ἡ Ἐὶνή μοναχὴ, καθηγουμένη τῆς ἐν Αἰγίνῃ γυναικείας Μονῆς τῆς Ἁγίας Τριάδος. Ἡ Μονὴ μετεβλήθη εἰς προσκύνημα κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς κηδείας αὐτῆς διὰ τὸν λαὸν οὐ μόνον τῆς Αἰγίνης ἀλλὰ καὶ τοῦ Πειραιῶς καὶ τῶν Ἀθηνῶν, κατὰ χιλιάδας συρρέουσιντα. Διότι ἡ θνητοῦσα ἐνόητος καὶ ὄσια γυνὴ ἀπῆλαυε παγκοίνου σεβασμοῦ. Τυφλῆ τοὺς σωματικούς ὀρθόκλυτους ἀλλὰ πεφωτισμένη ἐν τῇ πίστει, εἶχεν ἰκανὴν μόρφωσιν, συνέταξε δὲ καθ' ὑπαγόρευσιν καὶ θρησκευτικὰ ποιήματα λόγου ἄξια. Ἦτο «τυφλὴ βλέπουσα», ὡς ἐλέχθη διὰ τὴν πολὺν Διδάσκων τῆς Ἀλεξανδρείας Δίδυμον τὸν τυφλόν.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟΣ

Τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ἱεροκέρυκος Μονεμβασίας καὶ Λακεδαιμόνος κ. Μελετίου ἰδρῦθη ἐν Σπάρτῃ φιλανθρωπικὸς Σύλλογος, σκοπὸν ἔχων τὴν ἀνάγεσιν Φθισιατρείου ἐν τῇ ἐπὶ τοῦ Ταυγέτου τοποθεσίᾳ «Ἁγία Βαρβάρα».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Κων/πόλεως ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις κατέσχε διὰ μεροληπτικῆς διαδικασίας μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου οἰκόμενα αὐτοῦ κείμενα εἰς τὸ Πέραν καὶ εἰς τὸ Ταξείμ. Ἡ ζημία τῶν Πατριαρχείων ὑπολογίζεται εἰς τεσσαράκοντα ἑκατομῦρια λίρας.

— Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἡ ἐκλογή τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου θὰ ἀναβῆθῃ ἐπὶ τινα χρόνον.

— Ἡ «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια», ἐπίσημον ὄργανον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐπαύθη ὑπὸ τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, συγχρόνως δὲ ἐσφραγίσθη καὶ τὸ Πατριαρχικὸν Τυπογραφεῖον.

— Πιθανώτεροι ὑποψήφιοι διὰ τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον φέρονται οἱ Μητροπολίται Προύσης Κωνσταντίνος καὶ Χαλκηδόνος Γρηγόριος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

Κατὰ παράκλησιν τοῦ Μακαρ. Πατριάρχου Ἀντιοχείας ἡ Σύνοδος τῶν Ἀρχιερέων τῆς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Ρωσικῆς Ἐκκλησίας ἐδέχθη ὅπως μερὶς τῶν ἐν Ἀμερικῇ ἀπὸ Συρίας ἀραβοφύων ὀρθοδόξων ἀπαρτιθῆ εἰς ἰδίαν Συρο-Αραβικὴν Ἐπαρχίαν, ὑπαγομένην εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Ἀντιοχείας, τῶν λοιπῶν Ἀραβοφύων ὑπαγομένων εἰς τὸν Ρῶσον ἐν Ἀμερικῇ Ἐπίσκοπον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Κατ' ἀπόφασιν τῆς Συνόδου τῆς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ προσωρινῶς εὐρισκομένης Ρωσικῆς Ἱεραρχίας τὸ σύνολον τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Ἐπαρχιῶν ἐκφράζουσι τὴν φωνὴν τῆς ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, πᾶσαι δ' αὐταὶ ἀποτελοῦσιν ἀναπόσπαστον μέρος τοῦ αὐτοκεφάλου Πατριαρχείου τῆς Μόσχας, οὐ προκἀθηται ὁ Πατριάρχης Μόσχας καὶ πάσης Ρωσίας Τύχων. Διὰ τὴν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Ρωσικῆν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν Ἀνωτάτη Ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ εἶνε ἡ κατ' ἔτος συγκαλουμένη Σύνοδος τῶν Ἀρχιερέων ἢ τῶν κληρικών αὐτῶν ἀντιπροσώπων, διορίζουσα τοὺς Ἐπισκόπους, πληροῦσα τὴν Ἐπισκοπικὰς ἐξουσίας, δικάζουσα τοὺς Ἐπισκόπους ἐν δικαστηρίῳ ἀποτελουμένῳ ἐξ 7—12 Ἐπισκόπων καὶ ἐποπτεύουσα τὰ ζητήματα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἠθικῆς, ὡς καὶ τὰ οἰκονομικά.

Κατὰ τὸν λοιπὸν χρόνον, καθ' ὃν δὲν λειτουργεῖ ἡ Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας ἢ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Ρωσικῇ Ἐκκλησίᾳ κυβερνᾶται ὑπὸ Συνόδου ἐξ Ἀρχιερέων, προεδρευομένης νῦν ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κιέβου κ. Ἀντωνίου καὶ τελοῦσης εἰς σχέσεις πρὸς τὰς λοιπὰς αὐτοκεφάλους Ὀρθόδοξους Ἐκκλησίας ὡς καὶ τὰ Κράτη.

— Ἡ αὐτὴ Σύνοδος ἀπεφάσισεν ὅπως μετ' ἐνδεχομένην πρόσκλησιν σταλῆ ἀντιπροσωπεῖα ὅπως παραστῆ ἀπλῶς ὡς παρατηρητῆς ἐν τῇ προπαρασκευαστικῇ Ἐπιτροπείᾳ, τῇ ὑπὸ τῶν δυτικῶν συγκροτηθησομένη πρὸς μελέτην τοῦ ζητήματος τῆς παρ' αὐτῆς συγκλήσεως Οἰκουμενικῆς Συνόδου καὶ τοῦτο ἐν ᾗ περιπτώσει θὰ σταλῶσιν ἀντιπρόσωποι καὶ ἐκ μέρους τῶν λοιπῶν αὐτοκεφάλων ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΕΡΒΙΑΣ

Κατὰ Σεπτέμβριον συνήλθεν ἐν τῇ πόλει Σιοπλιέ ἡ δ' τακτικὴ συνέλευσις τῆς Ἱερατικῆς Συνόδου. Ἐν αὐτῇ συζητήθησαν, σὺν ἄλλοις, καὶ τὰ ζητήματα τῆς οἰκονομικῆς θέσεως τοῦ κλήρου καὶ τοῦ β'. γάμου τῶν ἐν χρεῖα κληρικῶν.

— Κατὰ τὸν παρελθόντα Αὐγούστον ὁ πρόεδρος τῆς Συνόδου τῶν ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Ρῶσων Ἀρχιερέων Σεβ. Μητροπολίτης Κιέβου κ. Ἀντωνίου ἐποίησαν ἐνδιαφέρουσαν ἐν Βελιγραδίῳ τῆς Σερβίας διάλεξιν ἐπὶ τοῦ ἐπικαιροῦ θέματος «Ἡ περὶ τὴν ἔωσιν τῶν Ἐκκλησιῶν σύγχρονος κινήσεως», Ἐν τῷ α' μέρει τῆς διαλέξεως αὐτοῦ ὁ Σεβ. ἀναπτύξας ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶνε μία καὶ οὐδέποτε διηρέθη, μόνον δ' ἀπ' αὐτῆς ἐξέπεσον καὶ μέχρι τῆς δευτέρας πῆρουσίας θὰ ἐκπίπτωσιν οἱ αἰρετικοὶ καὶ οἱ σχισματικοί, διὰ τοῦτο δὲ καὶ δὲν πρέπει νὰ γίνηται λόγος περὶ ἐνώσεως πρὸς τοὺς αἰρετικούς καὶ τοὺς σχισματικούς, ἀλλὰ περὶ ἐπανόδου τούτων εἰς τὴν ἀφ' ἧς ἐξέπεσαν Ἐκκλησίαν, τὸ δ' μέρος ἀφιέρωσεν ἀπικλειστικῶς εἰς τὴν Ρωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν. Ἐάν — εἶπεν — οἱ Ρωμαϊκοὶ ἄλλοι ἤθελον ἀποπτύσει τὰς καινοτομίας αὐτῶν, ἢ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἐνωσίς των θ' ἀπετέλει ἀφορμὴν μεγίστης χαρᾶς τῶν πιστῶν καὶ ἐπὶ τῇ οὕτω συντελουμένῃ σωτηρίᾳ τῶν πλανηθέντων, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ οὕτως ἐπιτυχανόμενον πλήρωμα τῆς ἐκκλησίας, ζωῆς, εἰς ἣν οἱ δυτικοὶ ἀδελφοὶ θὰ εἰσκόμζον τὴν ἰδιόζουσαν αὐτοῖς ἐκκλησιαστικο-κοινωνικὴν δραστηριότητα. Τῆς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἐπιστροφῆς αὐτῶν αὐτελομένης, πιθανῶς θὰ ἀνετίθετο εἰς τὸν Πρωθιεράρχην τῆς Ρωμ. Ἐκκλησίας οὐ μόνον ἡ διοικητικὴ ἐκκλησιαστικὴ προεδρεία, ἣν εἶχε καὶ πρὸ τοῦ σχίσματος αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἐξουσία ἐν τῇ ὅλῃ Οἰκουμενικῇ Ἐκκλησίᾳ τοιαύτη, ὅποιαν οὐδέποτε εἶχεν, ἐφ' ὅσον καὶ πρὸ τοῦ σχίσματος ἡ ἐξουσία αὐτῆς περιορίζετο εἰς τὴν Δυτ. Εὐρώπην καὶ τὴν Βορειοδυτικὴν Ἀρμενίαν. Ἡ ἐξουσία ὁμοίως αὐτῆ τοῦ ὀρθοδόξου ἢ τῆς Πάπας δὲν θὰ ἐβασίλευε ἐφ' ὧν νῦν οἱ δυτικοὶ βασίζουσιν αὐτὴν λόγῳ, ἀλλὰ ἐπὶ τῆς πρακτικῆς τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς ἀνάγκης, ἣτις ἤγαγεν εἰς τὴν συγκέντρωσιν αὐτῆς εἰς μητροπόλεις καὶ εἰς πατριαρχεῖα. Ἡμεῖς δεχόμεθα — ἐπεὶ περὶ ὁ Σεβ. — ἐν τῷ μέλλοντι τὴν μονοπροσώπων πρωτοκαθεδρίαν τῆς Ἐκκλησίας συνδυαζομένην πρὸς τὴν ἐλευθέρωσιν διατήρησιν τῆς συνοδικότητος, ὑπὸ τὸν ἔρον ὅπως ἡ προκαθεδρία αὕτη μὴ ἐπιλητῆ ὑπὲρ ἐαυτῆς δικαίωσιν ἐν ψευδοπαραδόσει τινί, ἀλλὰ μόνον ἐν ταῖς καθαρῶς πρακτικαῖς ἀνάγκαις τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ βίου.

ΡΟΥΜΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ἡ Ρουμανικὴ Βουλὴ ἀπεφάσισεν ὅπως ἰδρυθῶσι τρεῖς νέαι Ἐπισκοπαὶ ἐν Ρουμανίᾳ: ἐν Κωνσταντίσῃ, Μπάλητῃ καὶ Σετατέα Ἄλμπα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΠΟΛΩΝΙΑΣ

Ἡ Σύνοδος τῆς ἐν Πολωνίᾳ Ὀρθοδ. Ἐκκλησίας ἀπέφρασε τὴν σύγκλησιν Μικτῆς Ἐκκλησιαστικῆς Συνόδου τῆς ἐν Πολωνίᾳ Ὀρθοδόξου Μητροπόλεως, τὸ τῶν ἐργασιῶν δ' αὐτῆς πρόγραμμα συνταχθὲν διεβιβάσθη πρὸς πάντας τοὺς ἐπαρχιακοὺς Ἀρχιερεῖς ὅπως γνωστοποιηθῆ πρὸς τὸν κληρὸν, ἵνα προκληθῶσι σχετικαὶ πρὸς τὰ μελετηθησόμενα ζητήματα συστάσεις καὶ εἰσηγήσεις.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΦΙΛΑΝΔΙΑΣ

—Μοναχοὶ τινες τῆς ἐν Φιλανδία ὀρθοδόξου Μονῆς τοῦ ἀγ. Βλααμ μὴ δεχθέντες τὴν χρῆσιν τοῦ νέου ἡμερολογίου διὰ τὰς ἐκκλησιαστικὰς χρεῖας, διαταγῇ τοῦ διοικητοῦ τῆς πόλεως Βύμπουργ ἐφυλακίσθησαν, εἴτα δὲ καὶ ἀπεστάλησαν εἰς ὑπερορίαν. Ὁ ἐγγχώριος τύπος ἐπετέθη δριμύτατα κατὰ τοῦ μέτρου τούτου, ὅπερ χαρακτηρίζει ὡς ἀνελεύθερον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Δι' ἐγκυκλίου τῆς Γεωργιανῆς Μπολσεβικῆς Ἀρχῆς ἀπαγορεύεται ἡ ἐξῆδρισις καὶ προσβολὴ τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος τῶν πιστῶν ἐπὶ ἀπειλῇ παραπομπῆς εἰς τὸ Κακουροδικεῖον.

—Κατ' εἰδήσεις ἐκ Γεωργίας, ὁ Πατριάρχης Γεωργίας Καθολικὸς Ἀμβρόσιος συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν Μπολσεβικῶν Ἀρχῶν ἐρρίφθη εἰς τὸς φυλακὰς ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἀπευθυνθεὶς πρὸς τὴν Συνδιάσκεψιν τῆς Γενεύης, παρεκάλει τὴν ἐπέμβασιν αὐτῆς πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς Γεωργίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῆς ἀπὸ τῆς Σοβιετικῆς ἐξουσίας. Οἱ Μπολσεβικοὶ ὑπέσχοντο τῷ Πατριάρχῃ τὴν ἐλευθερίαν, ἐὰν θελήσῃ ν' ἀρνηθῆ τὴν πρὸς τὴν ἐν λόγῳ Συνδιάσκεψιν ἀποστολὴν τοῦ ἐφ' ᾧ κατηγορεῖται ὑπομνήματος, καὶ δηλώσῃ γραπτῶς ὅτι ἐν Γεωργίᾳ ἡ Ὀρθοδ. Ἐκκλησία οὐδένα ὑφίσταται διωγμὸν. Ὁ Πατριάρχης ἀπέκρουσε τὰς προτάσεις, συνεπεία δὲ τούτου συγκαθεύχθησαν πάντες οἱ ἐν Γεωργίᾳ ὀρθόδοξοι Ἐπίσκοποι.

ΑΡΜΕΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Τὸ Ἀρμενικὸν Πατριαρχεῖον ἀπέστειλεν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις ἀπεσταλμένον τῆς Περιθάλψεως τῶν ἀπροστατευτῶν παίδων, δι' ἧς εὐχαριστεῖ πάντας τοὺς ὁπωσδήποτε συντρέχοντας ἐν γένει τὴν κίνησιν αὐτῆς, ἰδὲ δὲ τῶν Ἀρμενίων, ἐν ἀμνηχανίᾳ εὐρισκομένων.

ΑΓΙΑ ΓΗ

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Μεγάλης Βρετανίας, ἐνδίδουσα εἰς συνεχῆ διαβήματα τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ Ἀραβικοῦ πληθυσμοῦ, προέτεινεν ἐσχάτως εἰς τοὺς Ἀραβας τῆς Παλαιστίνης τὴν ἵδρυσιν Ἀραβικῆς ὀργανώσεως (Agency), ἣτις θὰ ἀντιπροσωπεύῃ τὸν Ἀραβικὸν λαὸν παρὰ τῆ Ἀγγλικῆ Κυβερνήσει, ἔχουσα τὰ αὐτὰ δικαιώματα, ἅ καὶ ἡ ἐν Παλαιστίνῃ Ἑβραϊκὴ Ὄργανωσις. Ὁμιλῶν σχετικῶς πρὸς τὴν ἀπόφασιν ταύτην ὁ ὑπάτος ἐν Παλαιστίνῃ Ἄγγλος Ἀρμοστής ἐδήλωσεν, ἐν ἄλλοις, ὅτι ἡ Ἀραβικὴ «Agency» ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς Ἑβραϊκῆς μεταναστεύσεως θὰ ἔχῃ ἀπλῶς γνώμην συμβουλευτικὴν, προσέθηκε δέ, ὅτι, ἐὰν αἱ κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον γινόμεναι παραχωρήσεις πρὸς τοὺς Ἀραβας δὲν γίνωσι δεκταὶ παρ' αὐτῶν, ἡ Ἀραβικὴ «Agency» δὲν θὰ συσταθῆ.

—Μετὰ τὰς δηλώσεις ταύτας οἱ Ἀραβες, συσχεφθέντες,

ἀπήντησαν πρὸς τὸν ὑπάτον Ἀρμοστήν ὅτι δὲν ἀποδέχονται τὴν Ἀγγλικὴν πρότασιν ἐφ' ὅσον οὕτῃ προϋπεθέτει ἀναγνώρισιν Ἑβραϊκῆς ἐν Παλαιστίνῃ Ὄργανώσεως, ἣν οἱ Ἀραβες δὲν ἀναγνωρίζουσιν. «Ἡ Ἀραβικὴ Ἀντιπροσωπεῖα, ἀναφέρουσιν ἐν τῇ ἀπαντήσει αὐτῶν, θὰ ὑπεβάλλῃ εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν νέον ὑπόμνημα, δι' εὖ θὰ ζητῆ παρ' αὐτῆς νὰ συστηθῆ ἐθνικὴ Συνταγματικὴ Κυβέρνησις ἐν Παλαιστίνῃ, νὰ ἀρνηθῆ ἡ Ἀγγλία τὴν Σιωνιστικὴν πολιτικὴν, νὰ μὴ ἀναγνωρίσῃ τὴν Σιωνιστικὴν Ὄργανωσιν ὡς ἐπίσημον ἀντιπροσωπεῖαν τοῦ Ἑβραϊκοῦ Λαοῦ, νὰ παύσῃ συγκαταλέγουσα εἰς τὰς ἐπίσημους γλώσσας τῆς Παλαιστίνης τὴν Ἑβραϊκὴν καὶ νὰ ἀπαρνηθῆ πάσας τὰς γενομένας πρὸς τοὺς Ἑβραίους παραχωρήσεις καὶ τὰς παρεχομένας πρὸς αὐτοὺς εὐκολίας πρὸς ἐγκατάστασιν αὐτῶν ἐν Παλαιστίνῃ.

ΣΙΩΝΙΣΜΟΣ

Τὸ σχέδιον τῆς ἱδρύσεως Ἀραβικῆς «Agency», ἀντιπροσωπεύουσιν τὸν Ἀραβικὸν πληθυσμὸν τῆς Παλαιστίνης παρὰ τῆ Ἀγγλικῆ Κυβερνήσει, ἐθεωρήθη ὑπὸ τῆς Σιωνιστικῆς Μεγάλης Ἐπιτροπῆς δράσεως ὡς ἀντικείμενον πρὸς τὴν Παλαιστίνην ἐντολήν. Διὰ τοῦτο οὕτῃ συνεκλήθη ἐσπευσμένως ἐν Λονδίῳ κατ' αὐτὸς πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς ἐνεκα τῆς ἀπροόπτου ἐμφανίσεως τῆς Ἀραβικῆς Ὄργανώσεως δημιουργουμένης νέας ἐν Παλαιστίνῃ καταστάσεως.

—Κατὰ τὴν «Νέαν Σὺν» τῆς Θεσσαλονίκης, οἱ Ἰσραηλίται διατηροῦσι σήμερον ἐν Παλαιστίνῃ τέσσαρα νοσοκομεῖα καὶ τέσσαρα ὄφρανοτροφεῖα, δύο ἄσυλα τυφλῶν καὶ φρενεβλαδῶν, λαϊκὰ συστάτια, γηροκομεῖα καὶ ὀφθαλμολογικὴν κλινικὴν. Ἀφ' ἐτέρου ἔχουσι σχολεῖα τῆς τε στοιχειώδους καὶ τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Καταρτιζομένης ἀπὸ τινος τῆς ποινικῆς νομοθεσίας ἐν Οὐγγαρίᾳ, ὡς ποιῆ διὰ τὰ κατὰ τῆς θρησκείας ἐγκλήματα ὀρίζεται ἐγκαθειρξίς μέχρι 5 ἐτῶν.

—Ἡ Ἀδελφότης πρὸς Ἐνωσιν τῶν χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ κόσμου ἐπρόκειτο νὰ συγχροτήσῃ τὴν Γ'. Γενικὴν Συνδιάσκεψιν αὐτῆς ἐν Χελουάν τῆς Αἰγύπτου καὶ ἐν τῷ ἱερῷ ναφ' τοῦ ἀγίου Παύλου τὴν 5ην, 6ην καὶ 7ην τρέχοντος μηνός, ἐκλήθησαν δὲ ἀρμοδίως νὰ παρευρεθῶσι πάντες οἱ ἐν Αἰγύπτῳ χριστιανοί. Αἱ διαλέξεις καὶ ὁμιλίαι θὰ διεξήγοντο κατὰ τὸ ἐπόμενον πρόγραμμα: Τῆ Δευτέρα, 5—6 μ. μ. Ἱερά Ἀκολουθία αἰνέσεως καὶ προσευχῆς. —6. 15'.—7.50'. μ.μ. «Σύμπραξις πρὸς κοινωνικὴν ἀναμόρφωσιν» (ὑπὸ τοῦ αἰδου. Ἰσαὰκ Ἰμπραϊμ) Τῆ τρίτη, 6 Νοεμβρίου 9—10.50'. π. μ. «Ἡ Κυριακὴ καὶ αἱ ἀνθρώπινοι ἀνάγκαι» (ὑπὸ Κάνωνος Γκάρντερ) —11—12.30'. «Ἡ πρὸς ἐνότητα πρόοδος κατὰ τοὺς δώδεκα τελευταίους μῆνας (ὑπὸ τοῦ αἰδου. Α. Β. Μακ. Μιχαήλ) 4.30'.—6 μ. μ. «Ἐνιαῖον πρόγραμμα χριστιανικῆς ἐκπαιδεύσεως (ὑπὸ τοῦ Μακ. Κλενάχαν).—Τετάρτη, 7η Νοεμβρίου, 9—10, 30'. π. μ. «Χριστιανικὴ ἐνότης ἐν Ὁσχέρδῃ 1923» (ὑπὸ Δρ. Ζδέμερ).

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΒΙΒΛΙΩΝ

ἐκ δίσκου τῶν Ἱερῶν Ναῶν Ἀθηνῶν καὶ Περιχώρων ὑπὲρ τοῦ Οἴκου Τυφλῶν.

Ναὸς Ἁγίας Αἰκατερίνης Πλάκας δραχ. 3ε1, Ἁγίου Δημητρίου Ἀμπελοκήπων δραχ. 100, Μεταμορφώσεως Συγγροῦ δραχ. 110, Χρυσοκαστωλεύσεως 180, Μεταμορφώσεως Πλάκας 350, Ἀσμάτων Θεοφίλου 370, Ρόμβης 90, Ἁγίου Δημητρίου Μπραχαμίου 198, Ἁγίου Παντελεήμονος Ἰλισσοῦ 100,

Ἁγίων Ἀναργύρων Ψυχρῆ 180, Ἁγίας Εἰρήνης 130, Ἁγίων Ἀποστόλων Τριττιφιδίων 68, Ἁγίου Παντελεήμονος Ἀχαρνῶν 513, Ἁγίου Παύλου 402, Ἁγίου Κωνσταντίνου Ομονοίας 730, Ἁγίου Φιλίππου καὶ Βλασσαροῦς 234, Κοιμήσεως Θεοτόκου Κολοκυνθοῦς 251, Ἁγίας Φωτεινῆς Ἰλισσοῦ 311, 50, Ἁγίας Μαρίας 141, Ταξιαρχῶν Πόλεως Ἀγορᾶς 58., Ἁγίου Ἰωάννου Ἱαγραρέτας 207, Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἀμαρουσίου 502, Ἁγίου Ἰωάν. Προδρόμου Μαρκοπούλου 30, Προφήτου Δανιὴλ 253, Ἁγίου Σπυρίδωνος Σταδίου 128, Ἁγίου Ἀλεξάνδρου Παλ. Φαλήρου 350, Ἁγίας Κυριακῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς 50, Ἁγίου Γεωργίου Κυψελῆς 505, Μεταμορφώσεως Κουκουβαούων 31,10, Ἁγίου Ἰωάννου ὁδοῦ Βουλιαγμένης 76, Ἁγίου Ἰωάν. Θεολόγου Σπολιῶν 42,50, Ἁγίου Ἀθανασίου Ἐρησίου 116, Ἁγίου Δημητρίου Κερατέας 25, Ἁγίου Νικολάου Πεντακλίου 232, Ἀριστοκοπίδι 63, Μοναστηριακίου 92, Ζωοδόχου Πηγῆς Διόπεσι 270, Ἁγίου Ἐλευθερίου Ἀρεῶς 175, Ἐθαγγελισμοῦ Ἀσπροπύργου 96, Κοιμῆσις Θεοτόκου Καλάμου 25, Ζωοδόχου Πηγῆς Ἀθηνῶν 1.100, Γεν. Θεοτόκου Σκύρων 33, Εἰσοδ. Θεοτόκου Ἀμπελακίων 124,50, Ἁγίου Γεωργίου Καρύστη 1679, Ἁγίας Τριτάδος Κεραμεικοῦ 72, Ἁγίου Δημητρίου Ἀσπροπύργου 40, Ταξιαρχῶν Πολυγώνου 125, Ἰωάν. Σταυροπούλου 22, Κοιμ. Θεοτ. Σπάτων 108, Κοιμ. Θεοτόκου Μενιδίου 92, Ἁγίου Βλασίου Μενιδίου 75, Ἁγίου Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου 274, 45, Μητροπόλεως Ἀθηνῶν 250, Ἁγίου Ἰωάννου Ρέντη 110, Τριῶν Ἱεραρχῶν 100, Προφ. Ἡλιοῦ Ἀθηνῶν 200.

Ἐκ τῶν Ἱερῶν Ναῶν Πειραιῶς — Ἁγίας Τριτάδος 8:0, Ἁγίου Ἐλευθερίου 123, Ἁγίου Βασιλείου 423,50, Ἁγίου Σπυρίδωνος 380, Ἁγίου Διονυσίου 93, Ἁγίου Κωνσταντίνου 400, Ἐθαγγελιστρίας 205, Ἁγίας Σοφίας 408, Ἁγίου Γεωργίου Κερατινίου 150,

Ἐξ Ἱερῶν, Ναῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν καὶ ἄλλων Μητροπόλεων. — Ἁγίου Μηνᾶ Σαλαμίνος 98, Ἁγίου Δημητρίου Σαλαμίνος 115,50, Ἁγίου Ἀγδρέου Σαλαμίνος 95, Πέριδικας Αἰγίνης 80, Ἀρχιερ. Ἐπίτροπος Αἰγίνης 80, Ἁγίου Κωνσταντίνου Δημητιοῦ Κορινθίας 73,50, Ἁγίου Γεωργίου Λεβερτζίου 67, Κοιμ. Θεοτόκου Μεσαγροῦ Αἰγίνης 25, Προφ. Ἡλίου Λογκανίκου 42,50, Σιωλ. Μπουκουβάλας Ἐπισκοπ. Ἐπίτροπος Ἀκροπόλεως 150, Ναοῦ Ἀγίας Ναυπλίας 22, Ἁγίου Θεοδώρου Σάγκα 15, Ναοῦ Νιότων Μολάων 100, Πρόεδρος Κοινότη. Σελινιατικῶν Αἰγίου 87, Πρόεδρος Κοινότη. Συλίνης Τριπόλεως 20, Ἁγίου Νικολάου Πυργέλας 40, Κοιμ. Θεοτόκου Καλαβρυτῶν 100, Ἐκκλ. Συμβ. Καλλιθέας Δωρίδος 50, Ἐκκλ. Συμβ. Μεθώνης 60, Τριπολίτης 30, Ἐκκλ. Συμβ. Μελιγιά 50, Κοινότης Στανιάτων Θηβῶν 20, Κοινότης Λαχανάδων Μεθώνης 30, Ἀρχιερατ. Ἐπίτροπος Θηρέας — Βρασιῶν 113, Γεώργ. Βασιμακάκης ἐκ Μεσσήνης 125, Ἁγίας Παρασκευῆς Μεγάρων 300, Ἁγίου Δημητρ. Μεγάρων 100, Ταξιαρχῶν Περαχώρας 60,50

NEA BIBLIA

Π. Ι. Μπράτσιώτου, δ. Θ. Ὑπόμνημα εἰς τὴν πρὸς Φιλίμονα ἐπιστολὴν Παύλου τοῦ Ἀποστόλου, μετὰ παραρτήματος περὶ τοῦ τῆς δουλείας θεσμοῦ ἐν τῇ ἀρχαιότητι καὶ τῇ Κ.Δ. **Ἐν Ἀθήναις** 1923. — Περιεχόμενα: Κατόπιν προλόγου (σ.α'-β'): ὁ χαρακτήρ καὶ σπουδαιότης τῆς ἐπιστολῆς καὶ κρίσεις περὶ αὐτῆς (σ.5-9)· οἱ πρὸς οὓς ἀπευθύνεται ἡ ἐπιστολή (σελ.9-15)· αἰτία καὶ σκοπὸς τῆς ἐπιστολῆς (σ.15-18)· τόπος καὶ χρόνος τῆς συντάξεως αὐτῆς (σ.18-31)· γνησιότης καὶ ἀκεραιότης (σελ.32-43)· οἰκονομία τῆς ἐπιστολῆς (σελ.43-45). Οἱ ἐρμηνεύσαντες αὐτήν (σελ.45-47)· Παράρτημα Ἡ δουλεῖα παρὰ τοῖς παλαιοῖς καὶ ἐν τῇ Κ.Δ. (σελ.108-134) αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ Πλινίου ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν πρὸς Φιλίμονα (σελ.134-140). Ε.Ι.Κ.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Φερεῶ Ἱερᾶς Μονῆς «ἁγίου Γεωργίου»

Διακηρύττει ὅτι,

Ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν, γενησομένην τὴν 23ην Δεβρίου ἔ. ἔ., ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11ην—11ην π. μ. ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ τοῦ χωρίου Γκούρας καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Εὐάγ. Φούγια, ἡ πενταετής μίσθωσις τῶν ἀγρῶν τῆς Μονῆς ταύτης κειμένων ἐν ταῖς θέσεσι Μπούγα, Γεωργελά, Δόμετιο, Κουινιότικκο καὶ Βύλια, κατὰ τοὺς ὅρους τῆς σχετικῆς διακηρύξεως, ἧς οἱ βουλομένοι δύναται νὰ λάβωσι γνῶσιν εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Μονῆς.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Φερεῶ τῇ 16 Νηβρίου 1923

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον
Παρθένιος Σταματόπουλος
Εὐθύμιος Ράπτης
Γενάδιος Πίττας

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Καλαυρία Ἱ. Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς

Προκηρύσσει ὅτι,

Ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως ἐνεργηθησομένην τὴν 16ην μηνὸς Δεκεμβρίου ἔ. ἔ. ἡμέρα Κυριακὴ καὶ ὥρα 10—12 π. μ. ἐν Πόρῳ ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Καλαυρίας τῶν ἐν θέσει «ΤΣΕΛΙΒΙΝΙΑ» τῆς περιφερείας τῆς Δήμου κειμένων γαιῶν τῆς Μονῆς.

Οἱ βουλομένοι νὰ συναγωνισθῶσι δύναται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς.

Ἐν Ἱερῷ Μονῇ Πόρου 10 Νοεμβρίου 1923

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον
Χριστόφορος Ἐμμ. Ἀνδρεαδάκης
Χαράλομπος Μπισραχᾶς
Ἱερόθεος Παπαδάκης

ΕΞΕΔΟΘΗ :

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθηγητοῦ τῆς Ἀπολογητικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ
ΩΣ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΟΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΜΠΕΠΗΡΩΜΕΝΗ
ΤΡΙΤΗ ΣΙΔΙΑΣ

Πωλεῖται ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς «Ἐκκλησίας».

«ΘΕΟΛΟΓΙΑ»

Εἶναι τὸ ἀριστον τῶν παρ' ἡμῖν θεολογικῶν περιοδικῶν. Ἐκδίδεται εἰς τριμηνιαία τεύχη προνοία τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου. Διευθύνεται ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Γρηγορίου Παπαμιχαήλ. Συντάσσεται ὑπὸ Καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, διακεκριμένων θεολόγων καὶ ἄλλων ἐπιστημόνων. Δημοσιεύει πραγματείας ἐπὶ πάντων τῶν κλάδων τῆς Θεολογίας, τῆς Φιλοσοφίας καὶ τῆς Ἱστορίας. Παρακολουθεῖ τὴν καθόλου ἑλληνικὴν καὶ ξένην θεολογικὴν φιλολογικὴν καὶ κίνησιν. Ἐτησίᾳ συνδρομὴ ἔστω. δρχ. 50 ἔξωτ. φρ. 50 Ἄμερ. Δολλ. 3. Διὰ πᾶσαν αἰτησὴν ἀπευθυντέον :

Διεύθυνσιν Περιοδικοῦ «Θεολογία»

Γραφεῖα Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Ἀθήνας.

Τόποις «Φοίνικος», Σταδίου 38, Ἀθήναι